

9: 832. 776. 29
1-2
ORATIO

ANNIVERSARIA

IN THEATRO COLLEGII

MEDICORVM

LONDINENSIVM:

Decimo quinto calend. NOVEMBRIS

EX HARVEII instituto,

AD SOCIOS HABITA

ANNO MDCCXXXIX.

A FR. NICHOLLS M. D.

LONDINI,

Impensis THO. WOODWARD ad insigne Lunæ Crescentis inter Templi
Portas, Illusturissimæ Regiæ Societati Typographi. MDCCXL.

FRASIDI DIGNISSIMO

THOMAS TELLET M.D.

PHYSICIAN IN CHARGE

OF THE HOSPITAL

Collegii Medicorum Lond.

ORATORY

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

OF THE HOSPITAL

PRÆSIDI DIGNISSIMO
THOMÆ PELLET M.D.

ET

SOCIIS DOCTISSIMIS
Collegii Medicorum Lond.

HANC

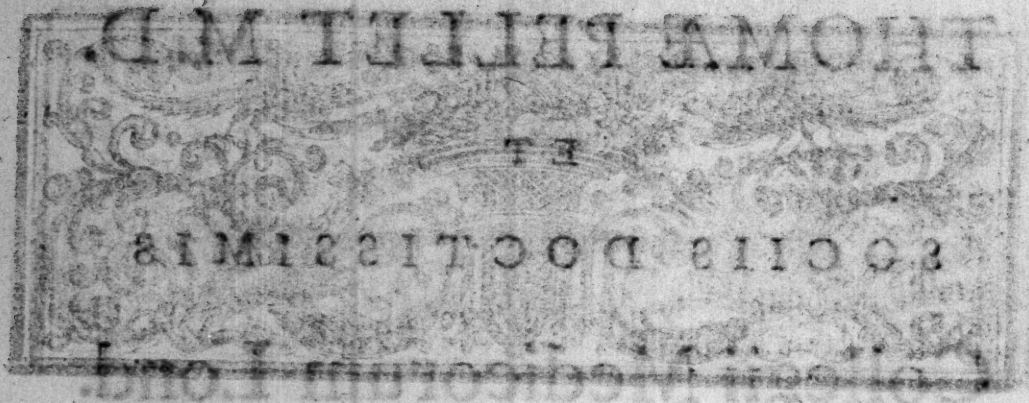
ORATIONEM

ILLORVM IVSSV EDITAM

D. D. D.

Franc. Nicholls.

RESIDI DIGNISSIMO

Q R A T A M

ILLI OMNIVISSE EDITAM

D.D.D.

Franc. Nicholls

ORATIO HARVEIANA.

AB antiquis temporibus institutum est, ut, qui civium se commodis dederant, & vel mœnia construxerant, vel hostes devicerant, vel alio quovis modo de republicâ benè meruerant, ii statuis, & communi omnium plausu publicè ornarentur. Cum enim infinitum virtuti sit, ut, aliam quamvis mercedem dedignata, a bonis laudari postulet

let, & exoptet, pietatis est, quorum beneficia aliundè remunerare nefas, eorum laudes gratâ commemoratione posteris conservare. Quin etiam aliorum res benè gestas commemorando quandam quasi normam nobis opponimus, ut, si quid a recto fortè deflexerit, conspectiùs illud indè innotescat; aut, si quâ inertia obstupescant vis nostra & virtus, ab aliorum laudibus ita accendamus, ut, quorum gloriam appetimus, eorum etiam facta gnavitèr imitemur.

Cum itaque in hac nostrâ civitate multi extiterint præclari Viri, qui in populi salutem medicas artes feliciter excoluerunt; æquum HARVEIO nostro videbatur, ut annuâ, lætâ, piâ commemoratione eorum laudes in perpetuùm conservarentur; nec deessent, quæ posteros ad similes virtutes excitarent, antecessorum præconia.

Huic hodiè muneri Præsidis jussu designatum multa me multa, Socii ornatissimi, distrahunt, & conturbant. Dum eximia illa medicæ artis lumina, LINACRUM, CALIUM, HARVEIUM, dum tantos eorum labores, tot beneficia, quibus genus humanum sibi devinxerunt,

erunt, contemplor, longè abest, ut, quos nudis oculis intueri vix licet, eos levi oratione ornandos credam. Vestræ profectò pietati, vestris legibus consultum satis existimem, si, quâ par est reverentiâ, quâ vos decet facundiâ, vestras gratias iis retulerim, quibus hujus ordinis vis & auctoritas maximè debentur. Absterrent autem aliorum exempla, qui ex his rostris suæ forsan famæ satis confuuisse, rei autem dignitatem parùm attigisse videantur. At, quicquid alii fecerint, mea diversa omninò est studiorum ratio: Cumque rebus investigandis & exponendis, non ornandis, operam diù dederim, deficit ingenii flumen & in dicendo verborum vis & copia; ut debitas iis gratias referam, & eorum laudes, ut velim ornatas, recitem, qui artem medicam civium conservatricem, hominibus utilem atque necessariam, coluerunt, & auxerunt.

AT quid dixi? medicam artem civium conservatricem, hominibus necessariam esse atque utilem? Alia verò apud quosdam valet opinio; quibus sacra, profana, omnia, commiscere ac diruere lubido est. Numinis, aiunt, una eademque

denique est actio, creatio animalium atque conservatio: Cumque aliis omnibus animalibus abundè prospexerit Divinus Artifex, tot salutis præfidiis instruxerit, eâ partium harmoniâ eorum undique corpora disposuerit, & ordinaverit, ut ipsa per se sibi satis sufficerent, summæ suæ benevolentiae consentaneum nequaquam foret, ut homines præ cæteris animalibus vel per ægritudines miseros, vel per morbos suis officiis obeundis minùs idoneos, effingeret. Nul- lum, aiunt, nullum numen habes, sed te nos facimus, Medicina, deam, cæloque locamus.

Eò itaque (Socii ornatissimi) nostræ hujus Orationis argumentum convertam; si hoc (quantum fit) convicium refellerim, si medicinam præ aliis animalibus homini necessariam, si per vos utilem, indicaverim, nec nostro huic officio, nec vestræ dignitati, nec antecessorum gloriæ, defuero.

HABEANT autem adversarii nostri nos confitentes & suæ opinioni aliquatenus assentientes: ita tamen confitentes, ut nequid culpæ aut infamiae in nos, aut in nostram artem recidat. Non ea enim vestra est protervitas, ut, quam indiès
tacitè

facile contemplamini, quam ubique ducem sequimini, naturam non maximi aestimetis. Vestris sententiis, quanto quisque naturae obsequentior, quanto ejus legibus obstrictior, tanto melior, tanto dignior, existimabitur, qui agris praestet fidus minister. Si, ut caetera animalia, iis legibus, quas natura dedit, homines uterentur, pari profecto valetudine fruerentur; nec ea esset morborum vis & ferocia, ut vestris auxiliis ullo modo indigerent. At homini non eadem, quae caeteris animalibus, salutis sunt praesidia: Quae natura dedit, per ignaviam, per luxum abjecimus; cumque novos sibi vivendi modos homines effinxerint, cum per suas artes agrotare didicerint, per vestras ut revalescant, necesse est.

OMNIS omnium animalium in eo ponitur salus, ut fluida habeant debitam neutralitate temperata^a; ne, aut obvolutis nimium salibus in

^a DEBITA NEUTRALITATE TEMPERATA.] Ex chemiceis abunde patet sani animalis salia ad aliquam neutralitatem temperari, quoniam neque ab admistis salibus (sive acidis sive alcalinis) ullam effe-

vescentiam indicant, nec syrupi ex violis confecti colorem immutant: haec autem neutralitas in data quadam latitudine consistere videtur; quoniam ex animalibus alia citius, alia tardius, putrescunt.

B

spissum

spissum quiddam atque tenax ita coeat sanguis, ut desit stimulus^b, qui fibrarum tonum motumque excitet, & conservet; aut, ne fluida nimium solvantur, & denudatis salibus corrodantur solida, quibus sanguis intra justos limites coerceri & moveri debet. Quæ ad solida spectat salus, in eo sita est, ut æquabili ubique tono constituentur; ut nec torpeant vires, quæ sanguinem coercere, & urgere valeant; nec, citius æquove vehementius fibræ in spasmos & tensiones irritentur.

IN omni interim animali insita quædam & innata est sanguinis dispositio, ut blandam, quam dixi, indolem sponte suâ deponat, & vim induat alcalinam, putridam, facilè communicabilem, quæque corporis solida stimulo suo mirè

STIMULVS.] Ad salutem animalis necessarium videtur, ut solida corporis blando quodam neutrius salis stimulo perpetuò irritentur. Hinc sanguinis subtractio laxitatem corpori & debilitatem affert; ut quæ sanguinem inertem sapè, & quasi vapidum, relinquit. Hinc puris evacuatio

vires derepentè labefactat; ut quæ irritationem, & quæ ab eâ nascitur corporis tensionem, tollit. Hinc a nimia venere, aut narcoticorum usu, robur corporis imminuitur; cum ab his fibrarum sensibilitas & exinde salium vires aliquatenus hebetentur.

afficiat,

afficiat, & destruat. Si violentius agitetur, aut aliunde fortius incalcescat, sanguis; tanto magis augetur maligna hæc & putrida dispositio. Si quiescat prorsus, tantò magis vim suam expandit, & vicina quæque labe malâ inficit, & contaminat. Solidorum contrâ vires & robur quàm variis de causis immutentur, quid victus, quid labor, quid animi motus possint, cuique perspectum satis est; cum nihil in animos, nihil in sensus, incurrat, quod ora, oculos, totius corporis compagem non mirè aut intendat, aut relaxet.

Cum ab omnibus his sive fluidorum, sive solidorum, mutationibus variè proveniant morbi; cum earum aut nimiam durationem, aut excessum, mors sequatur; in lubrico & ancipiti profectò poneretur animantium salus, nisi, ut conservaretur, prospexisset divinus artifex. At ille, ne citius fluida in corpore putrescerent, victum dedit acidæ plerumque indolis; ne sanguis exinde tenax^e in arteriis

^e SANGVIS EXINDE TENAX.] Olea omnia ab admist-

is acidis mirè coagulantur in substantiam vel mucosam, ut

subsisteret, ne in justam mediocritatem non subigeretur, eundem dedit motu corporis & exercitatione perquirendum: eundem ille in aperto aere collocavit, ut acido æthereo, quo abundè repletur, affatim reficeremur; in fri-

in saponis vulgaris solutione; vel in caseosam, ut in lacte coagulato; vel in adiposam, ut in oleis expressis; vel in resinofam, ut in oleis aromaticis. Hæc autem coagula ab admistis salibus alcalinis in fluidum statum denuò revocantur. Ex alumine & bile adipem confici Hombergius dudum docuit: in illo autem experimento observandum restat, substantiam quandam resinofam primò concrefcere ad ignem fusilem & in aquâ minimè solubilem; quæ verò in spiritu vini promptè solvitur, & terram albidam (forsàn aluminosam) exinde deponit. Ex residuo per aliquot menses sub calore solis digesto, & subindè agitato, conficitur substantia adiposa Hombergii. Quinetiam notandum est, omnia animalia, quantò magis sint putrescibilia, tantò fluidiorem pinguedinem præbere; ut in porcis, piscibus, & hominibus scorbuto laborantibus.

Illà contrà animalia, quæ putrescentiæ maximè resistunt, pinguedinem habent firmam solidamque; ut boves, oves, cervi.

ACIDO ÆTHEREO.] De nitro aereo summa olim erat inter physicos contentio. Recentiores autem chemici, rejecto planè nitro, acidum universale per atmosphæram copiosissimè diffundi, certis experimentis demonstrarunt; sc. ex aluminis alcalizati regeneratione, & salis alcalini neutralizatione, a solo aere afflante.

AFFATIM REFICEREMUR.] Ex signis putrescentis nimium sanguinis primum locum tenent debilitas, lassitudo, & spirituum oppressio; quæ mala non, nisi salibus per diaphoresin eliminatis, vel per adhibita acida subactis, tolluntur. Hinc recentiores medici acidum vitrioli in cardiacorum numerum felicissimè detulerunt.

gido

gido, ut perpetim imminueretur usque exsurgens corporis calor^f, qui sanguinem maligna alioqui putredine brevi inficeret. Ut sensibus suæ etiam adsint blanditiæ, quæ solida tenfa nimis aliquatenus emollirent, oculis gratissimos dedit herbarum colores; naribus, ut suavissimè spirent flores; qui corpora foveret, solem; qui nimium ejus fervorem subinde averterent, arbores posuit. Ne animis etiam desint gaudia, suam cuique animali, non protervam, non subdolam, quin facile parabilem, facile sequacem, & amabilem, dedit femellam: dedit, ut suâ sobole delectaretur, nec amissam tamen, aut abreptam sibi, prolem anxiam nimis sollicitudine lugeret. Voluit insuper, ut sorte suâ contentum, quas natura tulerat, legibus obstringeretur; nec, quas na-

^f USQUE EXSURGENS CORPORIS CALOR.] Si sub corporis calore septuaginta graduum (metiente thermometro) in vaporarium, cujus calor sit etiam septuaginta graduum, quis ingrediatur, corporis calor ad nonaginta gradus illico assurgit; si autem vaporarium

ad nonaginta gradus incalescat, corporis calor ad putridam dissolutionem brevi promovebitur. Hinc constat corporis calorem, qui alioqui perpetuò exsurgeret, ab aeris ambientis frigore ad vitam conservandam perpetuò reprimi, & temperari.

tura

tura non effinxerat, ipsi sibi curas effingeret.
Hinc cæteris animantibus illibata salus; hinc
integralia illa & intaminato succo nutrita, nullis
(aut raris) animi motibus perturbata, præfinitam
ipsis senectutem placide expectant.

At homini (cui ut suo arbitrio uteretur,
dedit Deus) quàm dispar vivendi ratio! Pro
victu, quem natura tenuem, simplicem, sub-
acidum apposuit, ipse plenas, lautas, putri-
das, sibi parat dapes. Ne nimias non de-
voret, conquiruntur undique condimenta,
quæ famem sitimque aut inducant, aut au-
geant. Ne sanguine & succis non oneretur,
helluo otium quærît ventri paritèr & ignaviæ
deditus. Ne non incalescat nimis, ne vehe-
mentius æquo non agitetur sanguis, liquidos
arte malâ sibi prolicit ignes, quos ad insa-
niam usque, & in corporis perniciem ingerat.
Ex animi motibus, quibus ineptior quisque
indulget, quot quantæque hominum strages?
Ex amore vel per superbiam represso, vel per
avaritiam denegato, virginibus quot agitudi-
nes? Ex soluto nimis, aut illicito, juvenibus
quot

quot luctus? Quot ex irâ, invidiâ, metu, proveniant mala? quæ corporis œconomiam mirè pervertant, sanguinis distributionem & depurationem sistant, & sævissimis sæpè morbis vel viam præstruant, vel vires adferant. Inutilem igitur eam artem quis credat, quam ipse necessariam effecerat? Iniquè illorum aliquam dignitatem ferendam quis censeat, per quos, ut insanientis vel sapientiæ, vel ineptæ libidinis poenas effugiat, non rarò conceditur?

PRISCIS olim temporibus, cum simplicissimo quisque modo vitam duceret, cum corpore neque luxu & inertia contaminato, nec animi contentionibus debilitato, frueretur, angustis finibus, quicquid erat medicinæ, tenebatur. Si vulnera casu inciderent, ut a frigore defenderentur, satis erat; quæ defenderent, ex arboribus resinam, ex rupibus ceram ipsa obtulit natura. Si aeris intemperies plenior paulò, aut impuriorem, corporis habitum intulisset; aderant, qui alvum lenitè subducerent, fructus & radices: aderat innata & vegeta solidorum vis, quæ aucto statim aut determi-

determinato nisu^s citatiorem sanguinis motum
ultrò excitaret; hostemque, nullo interposito
tumultu, subactum placidè foras ejiceret.

ITA profectò in civitate bene constitutâ vir-
tus optimorum civium & prudentia efficiunt,
ut, positis undique vigiliis & excubiis, perpe-
tuò prospiciatur, ne quid detrimenti vel ab
hoste, vel a malis civium moribus, capiat res-
publica; ut levissimis malis incipientibus pro-
vidè occurratur; ne, auctis per moras viribus,
hostes vel rempublicam funditùs evertant, vel
non forent, nisi commotis omnibus rebus & per-
turbatis, opprimendi. In eâdem intereâ civitate,
si pervertantur civium mores, si magistratuum
dignitas & auctoritas vel per luxum eviluerint,
vel per ignaviam obsoleverint, infimum quem-
que infestum penes erit, ut rempublicam
mirè commoveat; & suis tandem viribus
parùm tutam ad alienam opem & ali-
ena consilia vacillantem & perterritam im-
pellat. Nec dissimilis videtur animalis ratio,

^s AVCTO NISV.] Ut in ^s DETERMINATO NISV.]
febre ephemerâ. Ut in catameniis, aliisque
hæmorrhagiis salutaribus.

dum

dum nec vigeat animus, nec valeant vires, dum pro sanguine debitè temperato mille alat salium monstra, si ad vestram opem, & vestra auxilia, timidè confugiat. Vestra est Pietatis abditas horum malorum causas perquirere & investigare, investigatas amovere. Si vires deficient, vestrùm est depressas fovere, & erigere; Si nimia sanguinem acerbius agitent, vestrùm est nimiam earum dominationem aut refrænare, aut imminuere. Vestrùm denique est, quid sanguinis nobilioris proscriptio, quid plebei vel per alvum deductio, vel per sudores dissipatio, in commotâ & perturbatâ animalis republicâ possint, prospicere, & dijudicare.

Hoc quò melius efficeretur, primævæ gentes agrorum visitationes, & templa Æsculapio instituere; ut, quod quisque sibi in quocunque morbo utile observaverat, in aliorum vel salutem, vel solamen, patefaceret. Hinc ex collatis undique morborum historiis ars Empirico-therapeutica paulatim succrevit: ars autem quæ, cum ex regulis constaret, quas suo modo quisque aut explicaret, aut distorqueret

ret, nec ægrorum spem nec vestram dignitatem satis sustinuit. Ex Græcis intereà scholis multi exstiterunt præclari Viri, qui, ut empiricam artem in scientiam firmam stabilemque refingerent, non sine summâ laude tentarunt; cum vero debitis medicinæ principiis ex corporis æconomiâ deductis nequaquàm uterentur, Diagnosticam licèt & Prognosticam disciplinam quandòque adauxerint, Ætiologicæ tamèn & Therapeuticæ Medicinæ parùm attulisse videntur.

DISCUSSA tandem, quæ litteris, quæ scientiis diù incubuerat, altâ caligine, cum aliorum dogmata, ut ut recepta, ad incudem revocare pro jure suo quisque habuerit, extitit LINACRVS, qui sparfos undiquè in arte medicâ dignissimos quosque collegit, ut hanc etiam artem a nugis & fallaciis repurgarent, & pro populi salute junctis viribus & consiliis repurgatam promoverent: ut esset, quo convenirent, suas has (Apollini sacras) dedit ædes; ne deesset in posterum, easdem nobis in perpetuum testamento legavit. Ne nova hac sua
respublica

respublica brevè dilaberetur, legibus eam munivit. Ne deesset dignitas, se omni litterarum genere ornatissimum, se, suis virtutibus & morum suavitate cuique hominum ordini charissimum, nobis Præsidem dedit. Ne deesset principum gratia, regiam, quâ summâ utebatur, ad nos transtulit. Ita deniquè in omnibus egit, ut, cum nos ad civium salutem utiles nosceret, perpetuos etiam, & felices, efficeret.

MEDICINAM tali apud nos fundatore, fautore, patre orbam, exanimem & perterritam, CAIVS sustinuit. Ut vestri ordinis dignitatem ornaret, insignia gentilitia obtinuit: ut auge-
ret etiam, scriptis suis abundè prospexit: Cum eo enim tempore vixerit, quo patriam sævissimâ peste languidam & oppressam lugeret, ita profectò civium saluti consuluit, regulas curationis tam justas, & ægrorum ubique rebus ita accommodatas, conscripsit, ut de artis suæ utilitate non ampliùs dubitaretur, cum eximiam conservatæ reipublicæ gloriam illi undiquè convalescentes attulerint.

PRAECLARA CADWALDI & LVMLEI nomina, non est, ut reticeam; cum ex cathedrâ chirurgicâ, quam in summâ spe posuerant, lucidum fidus HARVEIANA circulatio omnium oculos perstrinxerit. Quo te nomine (eximie HARVEII) quâ voce te salutem? Tu incultam, Tu tenebris obsitam, ex empiricis, peripateticis, chemicis principiis miserè miscellaneam, artem accepisti: Quod simplicem, claram, quod certam plerùmque scientiam nobis detur exercere, tuum agnoscimus. Quod ordinem modumque, quem in generatione animalium natura tenet, sedulò investigaveris, quod circularem sanguinis motum in tui temporis gloriam & perpetuam medicæ artis utilitatem detexeris, ingenio, industriæ, forsàn & tuæ cuidam felicitati debeatur; quod patrimonio te vivum exueris; quod opes tuas eo modo disposueris, quo ordinis hujus dignitati, & generis humani commodis, maximè inservires, summæ simul pietatis & prudentiæ exemplum ab omnibus existimabitur. Quid aliud enim sibi velint convivia hæc, quàm ut tui nominis non oblitus ita quisque in suo se officio gerat, ut artis, quam
 profite-

profitetur, vim & dignitatem pro virili promoveat? Quid aliud annua hæc majorum nostrorum commemoratio, quam ut, eorum virtutibus ob oculos positis, ad similem gloriam excitati ad paria etiam facinora aliquandò provocemur.

AT videte (Socii charissimi) quantum apud nos valeat HARVEII nomen. Cum quis incredibili undiquè eruditione & mirâ in arte suâ solertiâ ornatus, perpetuâ erga omnes benevolentia nostrum omnium amorem & reverentiam allexerit, si ambitiosius adhuc de se putet si præter modum suam apud nos gratiam augere velit, nihil reliquum invenit, nisi ut HARVEIO sacrum suo nomine marmor inscribat. At tuis tu virtutibus (vir eximie) paulò injustior, aliorum socordiæ & ignaviæ iniquus, forsàn videbere; cum tua tibi facta ad perpetuam famam sufficerent; nec postulet tuæ vitæ ratio, ut unicum, quod sordido cuivis prædiviti pateret, ad gloriam iter sollicitè præoccupares.

¶ SVO NOMINE MARMOR
INSCRIBAT.] RICHARDVS
MEAD regibus GEORGIO pri-
mo & secundo Medicus ordina-

rius, sui temporis decus & deli-
ciæ, HARVEII imaginem mar-
more exsculptam in Collegii
Medicorum cænaculo posuit.

QVOT

Quot quantosque fructus ex tuis (HARVEII) laboribus (non nobis solummodo sed) humano generi attuleris, testantur undique, qui te duce (nec ex nostro tantum Lyceo) artem medicam scriptis suis exinde nobilitarunt. Quid WHARTONVM, quid GLISSONIVM, quid LOWERVVM memorem? Cum quicquid aut de glandulis, aut de hepate, aut de corde scripserint, ut tuam paginam implerent, ut tuo nomini & tuis votis inservirent, effecerint. Si igne dirutas restituerit, si alieno ære oppressas has ædes absolverit HAMAEVS, si, quo libri comparentur, nummum HALAEVS dederit, an alias præclari hi viri sibi velint reddi gratias? An aliam sibi laudem exoptent? Quam quod, te duce, nostrum hunc ordinem, ut civium exinde commodis quam maximè prospicerent, conservatum, multiplicatum, ornatum, voluerint?

Vos (Socii charissimi) non minor manet gloria, si, quam per sua vitia homines necessariam fecerunt, quam majores nostri per eximias suas virtutes utilem reddiderunt, quam vestris laboribus mirè ornatam possidetis, artem prudentèr

dentèr, honestè, benevolè exerceatis: Cum nihil habeat vestrùm vel fortuna majus, quàm ut possit, vel natura melius, quam ut velit, cives perituros conservare. Hoc quò plenius, quò ornatius efficiatis, det Deus Optimus Maximus, omnium ubique animalium creator idemque atque conservator, ut indiès magis magisque efflorescant vestræ virtutes: Et, ne amplissimis desit locus, *orandum est, ut à peste, fame, bello, cæde, & à morte improvisâ suos liberet Dominus.*

F I N I S.

B O O K S Printed for, and Sold by T. WOODWARD
at the *Half-Moon* between the *Temple Gates*, *Fleet-*
street.

A Treatise of the Fossil, Vegetable, and Animal Substances that are made use of in Physick: Containing the History and Description of them, with an Account of their several Virtues and Preparations. To which is prefixed, An Enquiry into the constituent Principles of mixed Bodies, and the proper Methods of discovering the Nature of Medicines. By the late *Steph. Fr. Geoffroy M. D.* Chemical Professor in the Royal Garden, Member of the Royal Academy of Sciences, and Fellow of the Royal Society. Translated from a Manuscript Copy of the Author's Lectures, read at *Paris*; by *G. Douglas M. D.*

2. Statical Essays: Containing Vegetable Staticks, or an Account of some Statical Experiments on the Sap in Vegetables; being an Essay towards a Natural History of Vegetation. Of use to those who are curious in the Culture and Improvement of Gardening, &c. Also a Specimen of an Attempt to analyse the Air by a great Variety of Chymico-Statical Experiments, which were read at several Meetings before the Royal Society. Vol. I. By *Steph. Hales D. D. F. R. S.* Rector of *Faringdon* in *Hampshire* and Minister of *Teddington* in *Middlesex*. The Third Edition.

3. Statical Essays: Containing Hæmastaticks, or an Account of some Hydraulick and Hydrostatical Experiments made on the Blood and Blood-vessels of Animals. Also an Account of some Experiments on Stones in the Kidneys and Bladder: With an Enquiry into the Nature of those anomalous Concretions. To which is added an Appendix, containing Observations and Experiments relating to several Subjects in the first Volume. The greatest Part of which were read at several Meetings before the Royal Society. With an Index to both Volumes. Vol. II. By *Steph. Hales D. D.*

4. The Mechanical Practice of Physick: In which the specific Method is examined and exploded and the *Bellinian* Hypothesis of Animal Secretion and Muscular Motion considered and refuted. With some Occasional Remarks and Scholia on *Lobb's* Treatise of the Small Pox, Dr. *Robinson* on the Animal Œconomy, and Professor *Boerhaave's* Account of Animal Spirits and Muscular Motion. By *Tho. Morgan M. D.*